

Ο τάφος του Αγίου Λαζάρου

Πολιτισμός / Δοκίμια

Ενώ οι πλειοψηφία των Χριστιανών αγνοούν τη γιορτή αυτή, οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί γιορτάζουν το Σάββατο του Λαζάρου, ως προπομπό του Πάσχα μια ακριβώς εβδομάδα νωρίτερα.

Είναι στ' αλήθεια ένα μικρό Πάσχα που προηγείται από το κυρίως Πάσχα. Αυτό φυσικά το ήθελε ο ίδιος ο Κύριος, ο οποίος ανέστησε το Λάζαρο ως μια τελευταία πράξη πρὶν από την είσοδό Του στα Ιεροσόλυμα και την αργή άνοδό Του στο Γολγοθά τις μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας.

Σε ένα ύμνο της γιορτής, αναφέρεται ότι ο Ιησούς «έκλεψε τον Λάζαρο από τους νεκρούς». Μου αρέσει αυτή η ιδέα. Την ερχόμενη εβδομάδα όμως δεν θα υπάρχει καμιά κλοπή. Αντίθετα οι θύρες του Άδη θ' ανοίξουν διάπλατα. Αυτό που έκανε για το Λάζαρο ο Χριστός θα το κάνει για όλους μας.

Φυσικά η ανάσταση του Λαζάρου διαφέρει από τις προηγούμενες νεκραναστάσεις που επιτέλεσε ο Ιησούς- όπως για παράδειγμα την κόρη του Ιαείρου. Ο Λάζαρος βρισκόταν στον τάφο τέσσερις μέρες και το σώμα του είχε ήδη αρχίσει να αποσυντίθεται. 'Κύριε, μυρίζει ήδη!' είπε στον Κύριο μια από τις αδελφές του Λαζάρου, όταν είχε ζητήσει να Του δείξουν τον τάφο.

Τα σκαλοπάτια που οδηγούν στον τάφο του Λαζάρου στη Βυθανία

Καθόμουν στον τάφο του Λαζάρου τον περασμένο Σεπτέμβριο όπως ανέφερα σε άλλη ανάρτησή μου στο διαδίκτυο. Δεν είναι και ιδιαίτερα αξιοσημείωτο προσκύνημα. Ανήκει σε μια οικογένεια μουσουλμάνων και πρέπει να πληρώσει κανείς για να μπει μέσα. Αρκετοί από τους άλλους προσκυνητές αρνήθηκαν να το κάνουν αλλά εγώ δεν μπόρεσα ν' αντισταθώ.

Ο Λάζαρος είναι μια σημαντική προσωπικότητα στη Ρωσική λογοτεχνία του 19ου αιώνα. Ο Ρασκολνίκωβ στο «Εγκλημα και Τιμωρία» αρχίζει να μετανοεί για το φόνο που διέπραξε όταν ακούει την ιστορία του Λαζάρου. Για τους πολλούς και πολύ ορθά είναι μια υπενθύμιση για τη γενική ανάσταση. Ο,τι έκανε ο Ιησούς στο Λάζαρο θα το κάνει σε όλους.

Τάφος του Αγίου Λαζάρου, Bethany

Για μένα συμβολίζει και το γενικό ενταφιασμό που επικρατεί. Πριν ακόμα πεθάνουμε συνήθως αρχίζουμε να κατοικούμε στους τάφους μας. Ζούμε τη ζωή μας με κλειστές τις πόρτες (και μυρίζουμε άσχημα). Οι καρδιές μας είναι χώροι διαφθοράς και όχι το κατοικητήριο του Θεού.

Στην καλύτερη περίπτωση ζητούμε από τον Ιησού να μας επισκεφθεί όπως και τον Λάζαρο. Αυτή η επίσκεψη έκανε τον Ιησού να δακρύσει. Η κατάσταση της δικής μας διαφθοράς Τον κάνει να κλαίει με λυγμούς. Ζούμε τόσο αντίθετα με το θέλημα του Θεού. Δεν έχουμε δημιουργηθεί για να πεθάνουμε.

Να επισημάνω ακόμα και τούτο στην ιστορία του Λαζάρου: ακόμα και κατά την ανάστασή του, ανασταίνεται με μια αδυναμία. Παραμένει δεμένος με τα σάβανα. Κάποιος πρέπει να τον λύσει από τα δεσμά.

Εμείς, παρόλο που βαπτιστήκαμε και ντυθήκαμε τον Ιησού, συχνά ανταλλάζουμε αυτό το θαυμάσιο ένδυμα με τα νεκροσάβανα. Ο Χριστός μας ζωοποίησε, ωστόσο εμείς παραμένουμε δεμένοι όπως οι νεκροί. Κι εγώ καθόμουν στον τάφο του Λαζάρου γιατί μου φαινόταν τόσο γνώριμος.

Μετάφραση : *Olga Konaris Kokkinos*

Πηγή: philotimo-leventia.blogspot.com

<http://bit.ly/14I2tFF>